

NÁCZIHEGYI

SZÍNHÍVŐ I

II. évfolyam

1. szám

Pula, 1991. július 27.

Pula, Náci-hegy 1991

Megjelenik:

MINDEN ÉVBEN JÚLIUS UTOLSÓ SZOMBATJÁN

Kiadja:

A NÁCZIHEGYI BIRTOKOSOK BARÁTI KÖRE

Főszerkesztő: (még 49 évig): REMÉNYI ANTAL

Művészeti szerkesztő: NAGYPÁL SZABOLCS

Nyomdatechnika: SEVCIC IVÁNNÉ

Felelős szerkesztő: NAGYPÁL GÁBOR

MEGHÍVÓ

„Minden jó rendtartásnak feje
és fundamentuma a tisztesség...” (A pulai hegyközség régi törvénykönyvéből)

P U L A község K É P V I S E L Ő T E S T Ű L E T E
és a szőlőhegy birtokosainak baráti köre
meghívja Önt és családját

az 1991. július 27-én, szombaton tartandó

NÁCZI-HEGYI IGNÁC-NAPI
ÜNNEPSÉGRE

10 órakor a falu templomában

Szent Ignác mise és könyörgés a bő termésért

Szentmisét mond: PAUER ANTAL plébános

utána: Tisztelgés a temetőben az elhunyt ősök
és Harmath István sírjánál

17 órakor a szőlőhegyi emlékoszlopnál

ÜNNEPI BESZÉDET MOND

DR. PRAZNOVSZKY MIHÁLY megyei múzeumigazgató

utána: a MÓRICZ - TARDOS - ház épülő tetőterében

HOLÁNYI JULIANNA festőművész kiállítása

A kiállítást megnyitja:

HEITLER LÁSZLÓ festőművész, művészeti író

A Puskás-pincénél: Helytörténeti könyvek árusítása

Az emlékoszloppal átellenben lévő térségen:

a "HAMIKA" büféskocsinál

pörkölt, hűtött bor, sör és üdítőitalok!

A pincéknél: zártkörű családi mulatozás!

NEGYEDSZÁZAD STEIERLEINTŐL MAKOVECZIG

1966. nyarán érkeztem először ebbe a faluba, amelynek nevét hallva még a Posta küldeményirányítói is legelőbb Jugoszláviára gondolnak. Mert Pula négy is van a világon, és valljuk meg, miénk a legismeretlenebb: Magyarországon, Veszprém megyében, Nagyvázsony mellett. Még saját irányítószáma sincs és állandó lakóinak lélekszáma veszélyesen közeledik a kétszázhoz. Akkor, huszonöt éve még háromszázan is voltak talán. A fészekalja faluban, ahol a népfőiskolai mozgalom újjászületése után a bölcsője ringott. Amint elhagyjuk Veszprém felől érkezve Nagyvázsonyt, otthonossá szelődül a táj, zöldebb lesz a zöld, baráti kézfogássá nemesedik a Balaton-felvidék és a Bakony-alja érintkezése. Nekem Nagyvázsonytól nyugatnak haladva kezdődik a hazám. Ezt akkor vettem észre, amikor közel három évi afrikai tartózkodás után az itthoni zűrös viszonyok és még bürokratikusabb ügyintézés miatt az is felmerült: nem lenne-e jobb odakinn maradni. A fejlődő országban, ahol az itthoniak mégiscsak a négyzere-sét keresi az ember. És akkor gondolkodtunk el azon, mi is köt bennünket ehhez az országhoz. És ami hiányzott, ami vonzott, ez a piciny település volt. Szomszédokkal, barátokkal, iparosokkal, kocsmárosokkal, hitetlen hívővel és papramorgó istenszolgával... És a Náczi-heggyel. Ahol most 25 éve egyetlen ép pince és présház nem találtatott. Mert a téesz úgy vált tulajdonosává az ősi kőhegyi jobbágytelkeknek, hogy a megművelésükre nem is gondolhatott. Amikor 1971-ben elkezdtük az első bozótírtást a mai növekvő arborétum helyén, a telek közepén még vad-disznó dagonyát találtunk...

Azóta benépesült a Náczi-hegy. Minden évben épülnek a múlt század bakonyi népi építészetéhez egyre jobban közelítő stílusú borházak és ma már nemcsak a veszprémi, pesti, ajkai, győri, vázsonyi vendég érzi jól magát a náczi-hegyi vigasságok alkalmával, hanem a falubeli is fölbballag az ünnepre, Ignác nap örömeire. A reggeli fohász és könyörgés a jó termésért a templomban olykor nem is hiábavaló. Mert egyre gazdagabb hozamot ígér az egykori Kő-hegy. A lucerna és az alma ma már nem is méltó említésre, annál inkább a szőlő, gyümölcs, a zöldségféle és a dísznövények.

Illyés Gyula azt mondta, akkor érzi otthon igazán magát hazájában a magyar, ha az ünnep délutánján kiül a dűlőút mentén a borházak végében lévő tuskójára és baráti poharazgatás mellett veti meg a világ dolgait. Akármilyen cudar is a világ Nagyvázsonyon túl, mi mindannyian ehhez az idillhez közeledünk ezen az egy napon, amikor a jobbányoknak földet osztó Esterházy Ignácra is emlékezünk.

Negyedszázada itt fogadták az olimpiai stafétát, amely a faluban megállt, mert itt volt egykor a megye-, utóbb a járás határa. Aki ma áll meg egy pillantra, az Eggerséd völgyében, az beleszerelmesedik ebbe a világba, legyen az filmrendező, mérnök, orvos, kutató, pénzügyőr, vagy vendéglős.

Talán már nem is tudja, hogy ez a község is egyike volt a megyei vezérkar által halálra ítélt településeknek, a "szerep nélküli társközségek" sorában. Pula, Eggerséd, Náczi-hegy nekem már a

hazának azt a részét jelenti, ahol élni szeretnék és egykor a temetőjében megpihenni.

Barátok között.

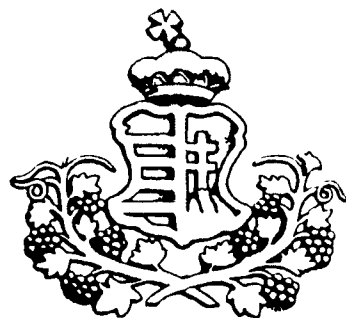
Az első itthonmaradó Steierlein András volt, az iparos. Ahogy a középkorban mondták. András mester. A megtakarított pénzéből és a hiteltől nem Vázsonyban, vagy Ajkán vett lakást, hanem egy ősi pulai ház helyén kezdett nagy munkába. Azóta több tucat ház nyert új formát, megújult a malom és a kastély és Európa egyik leghíresebb építésze, Makovecz Imre tervezi az új falunegyedet...

Általa talán visszanyeri ez a település ősi arcát. Mert Makovecz Imre a község történelmét, hagyományait, lelkét és hitét is beleépíti házaiba...

Ha még sikerül ennek a közösségnek visszaszereznie alginit bányáját a keresztapától, a vázsonyi téesz elnökétől, és pulai lesz a pulai alginit, akkor tarthatunk igazán nagy ünnepet.

Remélem, már jövőre!

Nádor István

Egy Makovecz-tanítvány a hegyről

Az elvégzett munka után szívesen engedtem vendéglátóm invitálásának, hogy közösen nézzük meg a szőlőhegyi pincéket. Séta közben jutott idő sokmindenről beszélgetni:

A vidék történelméről, az itt élő emberekről és újból ébredező hagyománytiszteletről, amely az évszázadokkal ezelőtt betelepült németajkú lakosság megtartó erejét is szimbolizálja. Annak a népnek a megtartó erejét, amely képes volt a kérlelhetetlen külső erők nyomása ellenére megtalálni saját magát és örömét házainak díszítésében. A kémények fejezetét, a homlokzatok tagolását nem írhatta elő számukra semmilyen hatóság, vagy bécsi mérnök. Ezek teljes egészében az itt élők formanyelvét, hagyományait, ősi kultúráját őrzik.

Séta közben sajnálkozva tapasztaltam, hogy veszendőnek indult ez a kincs. Az utcaképek sorát megtöri egy-egy átépített homlokzat, egy-egy pallérízlésű új ház, nyaraló. Nem akarom én sem a régi földes szobát, a kisablakos, alacsony sötét és egészségtelen ősi házakat visszasírni, de abban biztos vagyok, hogy az új, tágas és világos, a mai igényeket is kielégítő otthonok és épületek mind felépíthetők a régi formák és díszítések felhasználásával és azok megőrzésével. Ehhez szeretne a MAKONA építésziroda egy-egy példával hozzájárulni a soron következő közös munkákban.

Krizsán András
építész

Hogyan látja egy német Magyarországot ?

A Náczi-hegyi ünneppsorozat újabb állomása az idej. Két kiállítás is nyílik. Az egyik a hegyen, egy ké-

szülő pincében, ahol a nemrég hazánkba érkezett erdélyi mérnök-festő, Holányi Julianna mutatja be akvarelljeit, pasztellképeit. Az előünnephez tartozik a Faluházban július 26-án, pénteken 18 órakor megnyitásra kerülő fotókiállítás, amelyre a Duna forrásvidékéről érkezett Frowalt Janzer hívja meg Önt és barátait.

Herr Janzer Mühlheim an der Donauban él, ahol iskolaigazgató. Első magyarországi látogatása alkalmával készített képei igazolják, hogy hazánk legszebb tájai, nevezetesei versenyre kelhetnek a más országokban láthatóakkal. Janzer úr szereti Magyarországot, mert csak az az ember készíthet ilyen fotókat, aki meglátja a szépet és meg akarja örökíteni mindannyiunk számára mindazt, ami emlékezetes és nevezetes ebben az országban, ahol a Duna már kissé szélesebb, mint Mühlheimnél. A 25 színes fotó azokat is fényképezésre ösztönzi, akik eddig észre sem vették, milyen gyönyörű helyen élnek. Frowalt Janzer kiállítását Reményi Antal polgármester, míg Holányi Julianna tárlatát Heitler László művészettörténész nyitja meg.

Bemutakozás - utóirattal...

Nevem: Holányi Julianna. Születtem: Nagyenyeden, szép Erdélyországban. Foglalkozásom: okl. villamosmérnök. Családom: okl. villamosmérnök férj, egyetemista és főiskolás fiúk. Kiállítások: 1985-ben egyéni kiállítás Nagyenyeden. 1980-89 között 43 közös tárlaton vettem részt Nagyenyeden és más erdélyi városokban.

1989-ben családommal együtt áttelepültünk Magyarországra, Peremartonban lakunk és ott is dolgozunk. 1980-tól 1989-ig tagja voltam a Képzőművészek Megyei Szövetségének.

1990-től tagja vagyok a magyarországi Képző- és Iparművészek Érdekképviseleti Egyesületének.

1990 novemberében, mint a Palotai Műhely tagja, részt vettem a "Várpalotai Napok" rendezvénysorozatának egyik közös kiállításán.

Utóirat: Nagyon szívesen veszek részt a Pulai Napok rendezvényein, hiszen a Náczi-hegyen otthon érezzük magunkat, itt már évekkal ezelőtt sok kedves baráttra találunk. Ezért örömmel hoztam el akvarelljeimet, pasztelljeimet. A kiállított munkákban erdélyi és dunántúli témák, színek keverednek úgy, ahogy bennem is fel-fel villannak a szülőföld emlékei és keverednek új, kis hazám képeivel. Pula olyan, mintha csak egy kis erdélyi falut látnék. Békés, csendes falu egy szép völgyben; köröskörül erdők, sőt még sötét, büszke fenyők is felbukkannak a zöld lombok és háztetők között. Régi parasztházai láttán elém villannak Torockó öreg házai... Így áll össze a múlt és jelen filmkockáiból egy egységes kép, a különbségeket összefogja és egy erős egységben tartja a sok-sok hasonlóság.

Holányi Julianna

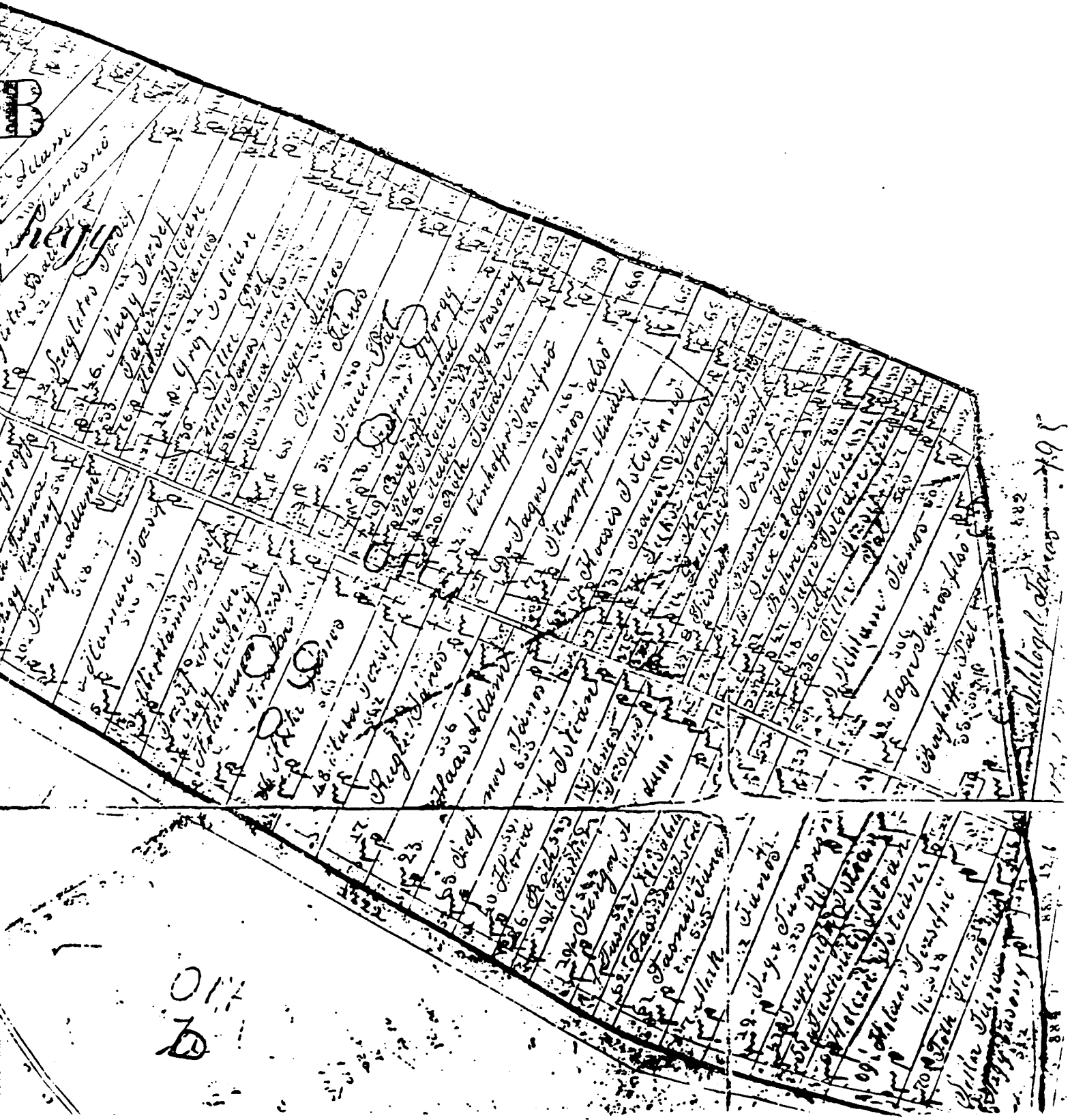
Naczi-hegyi hangulatképek

Holányi Julianna akvarelljei

Kő hegy

F

Visszaemlékezés

Nemrég lapozgattam régi imakönyve-
met és két szentképet találtam. Az
volt a hátuljára írva: "Emlékl
Gróf Eszterházi Jánostól, Pula
1938-1939." Ezeket a szentképeket
karácsonyi ajándéknak kaptuk az is-
kolában.

Gróf Eszterházi János több ízben
megfordult nagyapám, id. Száfnér
József Náczi-hegyi pincéjében. Volt
ott egy külön borospohara a Gróf úr
monogramjával. Meg egy üvegtányér,
amibe a régi címer és "Éljen a Haza"
szöveg van belevésve. A tányér a sa-
ját tulajdonomban van ma is. A pohá-
rat, tudjuk, hogy borivásra használ-
ták. De a tányért?

Emlékszem, nagyanyám annak idején tú-
róspogácsát csinált. De nem sütötte,
hanem friss tehéntúróból dagasztotta,
köménymaggal, sóval és pirospapriká-
val. Pogácsákat formált, egy deszkára

rakta, és a kéményre tette füs-
töltni. Három napig a füstön tar-
totta, és akkor volt igazán jó.
Mivel nyáron is a sparherdnél
főztünk, mindig volt füst a ké-
ményben. Ez a túróspogácsa volt
a Gróf úrnak nagyon kedves étele
nagyapám pincéjénél. Ez volt a
tányér rendeltetése. Régen a Ná-
czi-hegyen a dióra és a pogácsá-
ra igen jól csúszott az akkori
jó otelló bor is. Most, 1991-ben
igyunk a szabad és független Ná-
czi-hegyre! Ezt talán már nem
veszi el tőlünk senki.

E g é s z s é g ű n k r e !

Tokolics Gyuláné
sz.Száfnér Klára

P U L A

EMLÉKEIM

Pula kis falu a Kab-hegy alján. Ebben
a faluban születtem és nevelkedtem,
és innen kerültem el Tósokra ezelőtt
51 esztendővel. Kötődésem e kis falu-
hoz az évek múlásával sem változott.
Vonzalmamat megmagyarázni nem lehet.
A csend, a jó levegő, a barátok, a
kis Náczi-hegyi pince, úgy együtt, a-
hogy van: "Ifjúságom színhelye".

Valamikor gyalog és lovaskocsival
tettem meg az utat Tósok és Pula
között, ma gépjárművel 20 percnyi
az út a Náczi-hegyi pincéig.
Gyakran töltöttem itt a hétvégeket
gyermekeimmel és unokáimmal. Re-
ménykedem, hogy számukra is meg-
határozó élmény lesz az itt eltöl-
tött idő és szívesen emlékeznek
vissza rá, mint ahogy én édesa-
pámra és nagyapámra.

Hat év körüli lehettem, mikor
nagyapám először magával vitt a
Náczi-hegybe.

Alacsony zsúp fedeles pincék közt
ballagtunk a köves úton egymás
mellett. Az egyik pincénél nagy-
apám megállt, a szőrtarisznyából
elővette a hatalmas pincekulcsot,
az ajtót kinyitotta, és így szólt:
"Cezám tárulj!"

Miközben a pinceajtó nyikorogva
engedelmeskedett, előkerült a má-
sik ajtó kulcsa is, melyet nagy-
apám e szavakkal nyitott: "Most a
mennyországban vagyunk, kisunokám."
A belső pincében egymás mellett
sorakoztak a boroshordók katonás
rendben. Az egyik hordóból meg-
töltötte az üveget, melyet magával
hozott, közben egy-két pohár bort
megivott. A pinceajtókat szertar-
tásosan bezárta és indultunk ha-
zafelé, miközben nagyapám énekel-
getett.

A pulai határon,
csósz leszek én a nyáron.
Leterítem a subámat,
odavárom a rózsámat,
a rózsámat.

Egy csöppöt se siessünk,
itt a jó fű, etessünk.
Közepében van egy forrás,
ott esik majd jó itatás,
itass pajtás.

Ezt a nótát gyakran elénekeljük
azóta is.

Legénykoromban, farsang idején
csikorgó hidegben a nagy havat
taposva mentünk ki a hegyre.
Különösen húshagyókedden népesül-
tek be a pincék, a falba rakott
tűzhelyekben pattogott a tűz, ké-
szült a forralt bor. Előkerült a
gombosharmonika, és hamarosan a
Náczi-hegyről kellemes nótaszót
vitt a szél a völgybe a falu felé.
Gyakran a jókedvnek csak húshagyó-
kedd éjszakája vetett véget.
Istenem, de rég volt, de szép
volt...!

Molnár János
AJKA-TÓSOKBERÉND

Árta - Mácsihegy

ÍGY ÜNNEPELTÜNK TAVALY

1990. július 28: Az ünnepi beszédet dr. Horváth Balázs belügyminiszter mondta.

Úton – Tatay Sándorral

Késő délelőtt indulunk Badacsonyból, Tatay Sándor házatól, amelyik a Szegedy Róza-ház fölött (ma irodalmi múzeum) simul a meredek hegyoldalhoz. Évek, évtizedek óta itt él tavasztól ősziig az író: felváltva munkálkodik kis szőlőjében és íróasztalánál. A Nagyvázsonyhoz közeli Pula községbe igyekezünk: Tatay Sándor, Harsányi Károly, a szigligeti alkotóház immár nyugállományban lévő gondnoka, a szó legjobb értelmében megszállott irodalomkedvelő, valamint e sorok írója.

Mesés vidéken gurul velünk a gépkocsi hegyek, erdők között. Az út mellett patak csörgedezik, rajta még a középkorban rakott kőhíd, mellette hajdani vízimalmok maradványai. Egy-egy kanyar után valamely kiemelkedő ormon egykori várak romjai emlékeztetnek a történelmi időkre. Tatay Sándor szűkebb

pátriája ez a vidék, Bakonytamásiban született. Minden falu, várrom, híd történetét ismeri, mindegyikről mesél útközben.

Most meg különösen benne van a témában, hiszen a Bakonyról írt könyveta Magyarország felfedezése sorozatba. Pulára is ezért igyekszünk. Ugyanis a négy év alatt, míg a könyvön dolgozott, végigjárta ismét - ki tudja, hányadszor már - a falvakat. Személyesen akart találkozni az emberekkel, a jó emlékezetű öregekkel, hogy együtt mutathassa be könyvében a mai bakonyi embereket, tájat és a vidék történelmét.

Pulán Harmath Istvánnak, a veszprémi Bakonyi Múzeum igazgatóhelyettesének elődeitől örökölt, eredeti formájában helyreállított, inkább szellemi munkára, mintsem borkezelésre alkalmassá tett présházában telepedünk le. Perceken

belül már Kinizsiről, Magyar Benignáról, történelmi összefüggésekről esik szó. Harmath István eredeti birtokleveleket, hegyközségi törvénykönyvet tornyoz Tatay Sándor elé, aki élvezettel, kíváncsisággal merül el tanulmányozásukba. Később Reményi Antalnak, a helyi és nagyvázsonyi művelődési élet egyik lelkes mozgatójának szíves invitálására az ő présházába megyünk át, megkóstolni borát és szót ejteni a falu mai életéről, embereiről is.

Sok új ismerettel gyarapodva indulunk vissza késő délután Badacsonyba, s a kocsiban a már befejezés előtt álló könyvről beszélgetünk Tatay Sándorral.

Mátyás István

(A Szabad Föld 1983. májusi írásának részlete.)

A Náci-hegy kéziratos törvénykönyve sok tekintetben ma is aktuális. Tanulságos, ahogy eleink megszervezték a hegy (a szőlők és hajlékok) védelmét, amelyre bizony ma is szükség lenne. Gondolatébresztőnek közlünk néhány részletet az első törvénycikk -ből.

A Náci-hegy kéziratos törvénykönyve sok tekintetben ma is aktuális. Tanulságos, ahogy eleink megszervezték a hegy (a szőlők és hajlékok) védelmét, amelyre bizony ma is szükség lenne. Gondolatébresztőnek közlünk néhány részletet az első törvénycikk -ből.

Első Articulus

" Minthogy minden jó rendtartásnak feje és fundamentuma az isteni félelem és tisztesség, kihez képest szükség hogy magokat mindnyájan a hegybéliek ahhoz alkalmaztassák, hegybírákat, esküdteteket ... válasszanak, hogy azoknak vigyázásokkal mind az isteni félelem és tisztelet, mind a szőlőhegy kár nélkül megtartasson...

Hites jegyzőt pedig jó értelmes embert fogadjanak és tartanak. És ugyan amennyire lehet szőlőpásztorok, vagy amint némely helyeken nevezik hegymeszterek egész esztendőre fogadtassanak fel, kiknek kötelességek lészen, nemcsak nyári időben a szőlőkre, hanem tavaszszal és télen is a hajlékokra vigyázni, hogy tolvajok és egyéb gonosz emberek által a szőlősgazdáknak kára ne következék, úgyszintén a kóborlókat tolvajokat megfogni ... és bevinni. "

Németh László Gábor : P U L A

Nem tudlak versbe fogni,
Csak látom arcodnak keskeny ívét,
s fáidnak bölcs zuhatagát,
s piciny házaid, melyek ho-
mökként peregtek ki Isten markából.

Mély szűzi világ!
Ajkam végighúznám buja völgyeiden!
Elkápráztat a csend, mely végigcsorog
házaid apró sörhasán.

Nélküled az élet sivár.
Apró hullócsillagaid a nyári estéken
Megölik bennem a bút, mi rámtapadt
e sáros világ szürke esernyővászónán.

Maradj ilyen szelíd !
Te nem ismered a falragaszok riadt némaságát,
Benned ott remeg a becsült munka bére
s a végszó az élet színpadán.

Fontos vagy nekem.
Neked nem sorsod a képmutatás
remegő dermedtsége,
Pattanó izmaid elfojtják a bennem bóklászó haragot,
s megvarrod eltépett ruhám.

Lelki hazám.
Termékenyítsd meg bennem újra a gondolatokat
s emeld rám anyai tekintetedet.
Vonj sorsom fölé glóriát!

Hallgass most rám !
Csöppentsd belém a gyertyalángok szétfoszló örömét,
s add, hogy lássak pupillám szűkülő homályában,
s szeressem piciny hazám !

(A vers elhangzott Pulán 1988. július 9-én
a szőlőhegyi emlékoszlop avatásakor.)

Náczi-hegyi birtok

Nemzetközi kapcsolatok

Pula újratelepítésének 250. évfordulója alkalmából 1996. július végén jeles ünnepsorozatára készülhetünk. Az önkormányzat a világkiállításal egyidőben megrendezendő helyi eseményre meghívja a hasonló nevű városok, községek (Jugoszlávia, Olaszország, Argentína) egy-egy képviselőjét. A testvérvárosi kapcsolatok mintájára épülő kezdeményezés Pula nemzetközi elismerésének kezdetét jelentheti. Ha sikerül, ha nem, mindenesetre túllépünk a megyehatáron!

Rejtély a hegyen

A tavalyi kiváló termés dugig töltötte meg nem nevezett F.J. szőlő tulajdonos háromszintű pincéjének minden hordóját. Annak ellenére, hogy ő nem fogyasztja- egy kortyot sem iszik - rejtélyes körülmények között a bor a pulai ünnep előttig igencsak elfogy. Hol van még az ideai szüret?...

Ismét betörték hét pincébe

A hegyi hagyományokat durván megsértő vendégek éjszaka jártak a Náczi-hegyi pincesor legkedveltebb helyiségeiben, amit késsel, feszítővassal nyitottak ki. El nem vittek semmit, csak a bort csapolták meg. Ez is bizonyítja, hogy a hegyi ter-

més jó híre messze túljut a zártkertek határain.

Építkezések

Két új pince befejezése közeledik a hegyen. Nagy József és Mórincz József ajkai lakosok hamarosan megkapják a használatbavételi engedélyt. Ferkis Emil idén bőviti pincéjét. Steierlein János veszprémi lakos pedig az ünnep alkalmából már vendégeket is fogadhat pinceavatóján.

Határtalanul ?

Jó, ha tudják a náczihegyi birtokosok is !
Értéke volt egykor - egészen a múlt század végén bekövetkezett filoxéra-pusztításig - a Náczi-hegynek a nemes szőlő. Éke pedig a sok-sok gyümölcsfa ! Különösen a Középső-út felett összehajló fák koronája volt szép látvány. Az öreg fák nagy-nagy része napjainkra eltűnt. Örvedetes tény: megszámlálhatatlan sok csemete fa került ültetésre, különösen a telepített szőlők végében. A gyümölcsfa-telepítés ma is folytatódik. Épp ezért jó, ha tudjuk a telekhatártól betartandó távolságot! Ez a következő:
- szőlő és 3 m-nél magasabbra nem nőző gyümölcs és egyéb sövény esetén 0,5 méter

- 3 m-nél magasabbra nem nőző gyümölcs és egyéb fa esetén 1,0 méter
- 3 m-nél magasabbra nőző gyümölcs és egyéb fa, valamint sövény esetében 2,0 méter.
Ez tehát a telekhatártól betartandó távolság! Ne felejtjük azonban, hogy telkünknek nemcsak a szomszéddal határos részén van "telekhatára", hanem az út menti részen is !

Nyomra lépett a rendőr

A Náczi-hegy délkeleti végében S. A. kertjéből nagymennyiségű fokhagymát, petrezselymet, sárgarépát és burgo - nyát szedett fel egy ismeretlen tettes a múlt hét végén. A rendőrség munkáját megkönnyíti, hogy a tulajdonos egy nappal korábban permetezte az említett zöldségféléket és a közismert készítményeken kívül hashajtót is tett a permetszerbe. A nyomok Nagyvázsönyba vezetnek ...

Laptársunk köszöntése

Szeretettel köszöntjük ifjú laptestvérünket, a KISBÍRÓ -t. Kívánunk neki hosszú életet, hogy még sokáig szénesíthessük együtt a pulai sajtó palettáját...

Felhívás

Kérjük a kedves falubelieket, írják meg Pulával és a Náczi-hegygel kapcsolatos emlékeiket, történeteiket. Gondolnunk kell következő lapszámmunkra ! A kéziratok bármelyik szerkesztőnkél leadhatók.

